

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 709

гр. Стара Загора, 27.05.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, II ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Пламен Ст. Златев

Членове: Веселина К. Мишова
Орлин Н. Летов

като разгледа докладваното от Орлин Н. Летов Въззивно частно гражданско дело № 20265500500388 по описа за 2026 година

Производството е по чл. 274 и сл. ГПК.

Подадена е въззивна частна жалба от Г. И. С. и Г. Г. А., чрез адвокат П. К. от САК, срещу разпореждане № 541/26.01.2026 г. по гр. д. № 174/2026 г. на Районен съд – Стара Загора, с което е оставено без уважение искането на жалбоподателите /ищци/ за освобождаването им от внасяне на държавни такси /в размер съответно на 127,82 евро и 168,73 евро/ и разноски за водене на делото на основание чл. 83, ал. 2 ГПК, като исковата молба е оставена без движение.

Жалбоподателите твърдят, че обжалваното разпореждане е неправилно и незаконосъобразно, тъй като съдът не е съобразил здравословното им състояние, липсата на имущество и ниския размер на получаваните месечни доходи. Молят за отмяна на обжалваното разпореждане и за уважаване на искането им по чл. 83, ал. 2 ГПК.

Съдът, след като обсъди направените в жалбата оплаквания и материалите по делото, достигна до следните фактически и правни изводи:

Частната въззивна жалба е подадена от процесуално легитимирано лице в срока по чл. 275, ал. 1 ГПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество частната жалба се явява основателна.

Производството по гр. д. № 174/2026 г. на Районен съд – Стара Загора е образувано по подадена от Г. И. С. и Г. Г. А. срещу „Д.О.з.“ ЕАД искова молба, с която са предявени следните субективно и обективно съединени икове: 1/ за осъждане на ответното дружество да заплати на Г. И. С. обезщетение за неимуществени вреди от ПТП в размер на 5000 лева /частичен иск от 15000 лева/, както и сумата от 21,02 лева – обезщетение за имуществени вреди, представляващи разходи за лечение; 2/ за осъждане на дружеството да заплати на Г. Г. А. обезщетение за неимуществени вреди от ПТП в размер на 7000 лева

/частичен иск от 18000 лева/, както и сумата от 200,72 лева – обезщетение за имуществени вреди, представляващи разходи за лечение. В исковата молба е направено е искане по чл. 83 ГПК за освобождаване на ищците от задължението за внасяне на държавни такси и разноски за водене на делото.

Съгласно чл. 83, ал. 2 ГПК от такси и разноски по производството на делата могат да бъдат освободени лицата, които нямат достатъчно средства да ги заплатят.

По молба на страната за освобождаване от държавна такса и разноски на основание чл. 83, ал. 2 ГПК съдът се произнася след преценка на удостоверените с декларация и с други писмени доказателства обстоятелства, които позволяват да се направи извод дали с оглед на неговото имуществено състояние, семейно положение, възраст, здравословно състояние, трудова заетост лицето, което иска освобождаване от държавна такса, има възможност да изпълни изцяло или частично установеното със закон задължение за внасяне на държавна такса за водене на делото.

В конкретния случай ищците са представили в първоинстанционното производство декларации за материално и гражданско състояние, в които сочат, че не притежават недвижимо имущество, МПС или влогове и реализират доход единствено от трудово възнаграждение в размер от по 620 евро месечно. Посочва се още, че здравословното състояние на ищците е влошено вследствие на претърпяно ПТП, като в подадената от Г. Г. А. декларация се твърди, че същият издържа непълнолетно дете на 13 г.

Въз основа на така декларираните обстоятелства съдът намира, че ищците не разполагат с достатъчно средства за заплащане на държавни такси и разноски по делото. Макар същите да са трудово заети, техният доход е в размер на МРЗ за страната за 2026 г., като същевременно те не разполагат с никакво друго имущество или спестявания. При липсата на други активи и при съобразяване на икономическите условия в страната, заплащането на държавна такса /168,73 евро за Г. Г. А. и 127,82 евро за Г. И. С./ и други деловодни разноски в исковото производство би съставлявало прекомерна финансова тежест за ищците, поради което на основание по чл. 83, ал. 2 ГПК същите следва да бъдат освободени от внасянето им.

Предвид гореизложеното, обжалваното разпореждане на Районен съд – Стара Загора следва да бъде отменено, а искането на ищците по чл. 83, ал. 2 ГПК, като основателно, следва да бъде уважено.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане № 541/26.01.2026 г. по гр. д. № 174/2026 г. на Районен съд – Стара Загора, като вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСВОБОЖДАВА на основание чл. 83, ал. 2 ГПК Г. Г. А., ЕГН *****, и Г. И. С., ЕГН *****, от заплащане на държавни такси и разноски в производството по гр. д. № 174/2026 г. на Районен съд – Стара

Загора до окончателно приключване на спора с влязъл в сила съдебен акт.

ВРЪЩА делото на Районен съд – Стара Загора за продължаване на съдопроизводствените действия.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____